

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ: 90/2010 ΚΕΜΠΚΡ

Κωδικός
6859

Ὁδοιπορικὸ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ Ι • Τεύχος 69 • Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2019

Ο υπό ανέγερση ιερός ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου
στην πόλη Jeonju Κορέας

Πρωτοχρονιάτικο Μήνυμα

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μου,

Μὲ τὴν ἀνεκλάλητη χαρὰ στὴν καρδιά μας, ἐκ τῆς πανευφρόσυνης μεγάλης ἐορτῆς τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Θεοῦ Λυτρωτῆ καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀποχαιρετίσαμε τὸ ἔτος 2019 καὶ ὑποδεχόμαστε σήμερα τὸ Νέον Ἔτος 2020.

Ὁ Ἐμμανουήλ, «ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν» (Μτ. 1:23), ἦλθε ἀπὸ ἀπειρη ἀγάπη στὴν γῆ καὶ «ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», γιὰ νὰ ἀποκαταστήσει τὴν διακοπεῖσαν ἐξ αἰτίας τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας κοινωνίας μας μετὸν Θεοῦ.

Ἦλθε «ὡς ἓνας ἐξ ἡμῶν» γκρεμίζοντας «τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας» (πρβλ. Ἐφ. 2:1-5) γιὰ νὰ μᾶς φέρει τὴν Καταλλαγὴ καὶ τὴν Εἰρήνη μετὸν Θεοῦ καὶ μεταξύ μας.

Ἦλθε γιὰ νὰ μᾶς μάθει πῶς νὰ ἐπικοινωνοῦμε μετὸν Θεοῦ καὶ τὸν κάθε συνάνθρωπό μας, πὺ εἶναι πλασμένοι «κατ'εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν» (Γεν.1:26) Του.

Ἦλθε γιὰ νὰ μᾶς διδάξει πῶς δὲν μπορούμε νὰ σωθοῦμε μετ' ἄλλο τρόπο παρὰ μόνον μέσω τοῦ ἀδελφοῦ μας, πὺ εἶναι ὁ ἐπὶ γῆς «θεός» μας.

Ἦλθε γιὰ νὰ μᾶς ὑποδείξει πῶς δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος ἐπικοινωνίας μετὸν Θεοῦ καὶ τὸν οποιοδήποτε «ἄλλον» παρὰ μόνον ἢ σταυρωμένη Ἀγάπη· ὁ Τίμιος Σταυρός Του μετὴν κάθετη διάστασή Του μᾶς ἐνώνει μετὸν Θεοῦ καὶ μετὴν ὀριζόντια διάστασή Του μᾶς ἐνώνει μετὸν ἀδελφό μας.

Τὸ Νέον Ἔτος πὺ μᾶς χάρισε ἢ ἀφατη φιλανθρωπία Του ἃς γίνε, λοιπόν, στάδιον ἀγῶνος γιὰ νὰ

ἐκπαιδευτοῦμε στὸν δύσκολο ἀγῶνα τῆς διαπροσωπικῆς ἐπικοινωνίας μετὸν πλησίον μας. Ξεκινώντας ἀπὸ τὸν «πλησίον» μας, πὺ λέγεται σύζυγός μας, πατέρας ἢ μητέρα μας, ἀδελφός ἢ ἀδελφή μας. Ἐπειτα ἃς ἐπεκταθεῖ ὁ ἀγῶνας μας γιὰ καλύτερη ἐπικοινωνία μετὸν «οἰκείους τῆς πίστεως» (Γαλ. 6:10), αὐτὸν πὺ ἐκκλησιαζόμαστε μαζί, μετὸν γείτονά μας, τὸν φίλο μας καὶ τὸν συνεργάτη μας. Καὶ τέλος ἢ ἔγνοια μας γιὰ ἐπικοινωνία ἃς συμπεριλάβει τὸν κάθε ἀναγκεμένο, τὸν ξένο, τὸν διαφορετικό, τὸν μικρότερο ἢ τὸν μεγαλύτερο ἀνεξαρτήτως.

Ὁ ἀγῶνας μας γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσουμε μετὸν ἄλλους θὰ γίνε ὁ δρόμος τῆς καρδιάς, πὺ θὰ μᾶς ἐνώσει μετὸν Θεοῦ, τὸν πλησίον μας καὶ ὅλη τὴν κτίση. Ἔτσι τὸ Νέον Ἔτος θὰ μᾶς κάνει πλούσιους σὲ ἔλεος, ἀγάπη καὶ φιλανθρωπία. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ μιμηθοῦμε καὶ θὰ ὁμοιάσουμε μετὸν Θεοῦ τοῦ Ἐλέους, τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Φιλανθρωπίας, πὺ εἶναι τὸ ζητούμενο τῆς πνευματικῆς ζωῆς μας.

Δεχθεῖτε, σᾶς παρακαλῶ, τὶς πιὸ θερμὲς καὶ πιὸ ἐγκάρδιες εὐχὲς ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας π. Σωτηρίου, τῶν Κληρικῶν, τῶν συνεργῶν μας ἐν Κυρίῳ καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς γιὰ ἓνα εὐλογημένο Νέον Ἔτος 2020, μετὸν πλούσιους πνευματικούς καρπούς στὸ μεγάλο θέμα τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας μετὸν συνανθρώπους μας. Ἔτη πολλὰ μετ' ὑγεία καὶ χαρὰ.

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ἰδιαζούσης τιμῆς ἐν Κυρίῳ

+ ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

Ιεραποστολή στην Ανατολή

Είναι γνωστό ότι το «εκκλησιαστικότερο» των Ευαγγελίων, το Κατά Ματθαίον, μετά την παράδοση αναφορά τεσσάρων αλλοδαπών «γιαγιάδων» του Κυρίου, συνδέει την «ιεραποστολή» / ιεραποδημία των «μάγων» προς τον κατεξοχήν απεσταλμένο του Κυρίου, τον «μεγάλης Βουλής Άγγελο», με την **εμφάνιση του παραδόξου αστέρος**. Ο Κύριος αποκαλύπτεται στη «γλώσσα» τους (αυτή των άστρων)! Και εκείνοι με αφετηρία μάλλον τα Εκβάτανα της Μηδίας, δεν φείδονται κόπων. διανύουν **1700 χλμ.** (= 400 ώρες πορείας ή 6-9 εβδομάδες [περί 30 χλμ. ημερησίως])¹, ακολουθώντας την «Οδό του Μεταξίου», για να προσκυνήσουν τελικά ένα Πρόσωπο και όχι ένα άγιον Όρος. Είναι οι κληρονόμοι της προφητείας του **Βαλαάμ** (= Νικόλαος), ο οποίος προφητεύει στους Αριθμούς (22, 24) την ανατολή του αστέρα εξ Ιακώβ για να εξολοθρεύσει τους Μωαβίτες! Ας σημειωθεί ότι αυτή (η προφητεία) εκφέρεται από έναν μάντη «εθνικό» (από την αραμαϊκή πόλη Φεθώρ στην Κοιλιάδα του άνω Ευφράτη, κοντά στον ποταμό Σάτζουρ), ο οποίος δέχεται ο ίδιος «προφητεία» από μία όνο (!) και τελικά παραμένει στην παράδοση ως τύπος Πειραστή (Αποκ. 2, 4). Οι γνωστοί και στον Ηρόδοτο ως μάγοι είναι επίσης «συνεχιστές» της «πορείας» του περιπλανώμενου Αραμαίου **Αβραάμ** (Δτ. 26, 5), ο οποίος έστρεψε τα νώτα του στα είδωλα της πατρικής εστίας. Σύμφωνα με τα Ιωβηλαία (12.17) μέσω της παρατήρησης των λατρευόμενων από το λαό του αστέρων, συνειδητοποίησε την ύπαρξη του αληθινού Θεού και τον πίστεψε έως εσχάτων. Έτσι ανταποκρινόμενος στην πρό(σ)κλήση του Θεού από την Ουρ της Χαλδαίας πορεύθηκε στην Χαναάν για να κληρονομήσει τελικά έναν τάφο.

Ενώ, όμως, οι μάγοι, άγνωστοι πόσοι αριθμητικά,

βλέπουν τον αστέρα **στην Ανατολή** (2, 2.9)¹ δεν πορεύονται ούτε στην Χώρα του Ανατέλλοντος Ηλίου ούτε σε εκείνη της Πρωινής Γαλήνης αλλά κατευθύνονται παραδόξως προς τη Δύση. Πιθανότατα στο ευαγγελικό κείμενο το *ἐν τῇ ἀνατολῇ* δεν λειτουργεί ως τοπικός προσδιορισμός (στην Ανατολή), αλλά ως χρονικός: κατά την ανατολή του αστέρος (Ομηρ. Οδύσεια 12, 4. Πλάτ. Πολιτ. 269°). Σημαίνει το «ζενίθ» του Φωτός που εξέπεμπε η σύνοδος του Σατούρνου - Κρόνου (συμβόλου των Ιουδαίων [Αμώς 5, 26]) και του «ηγεμόνα» Δία (Μαρδούκ) στον αστερισμό του Ιχθύος (συμβόλου της Δύσης αλλά και των γενεθλιών) στις 28 Μαΐου του 7 π. Χ. και δεύτερη φορά την κορυφαία ημέρα του Εξιλασμού στις 3 Οκτωβρίου του ίδιου έτους. Επιπλέον η Ανατολή χρησιμοποιείται στη «Βίβλο» των Αλεξανδρινών (Ο΄) αντί του ονόματος Βλαστός – «Ναζωραίος» (Ιερ. 23, 5. Ζαχ. 3, 8. 6, 12 πρβλ. Ησ. 11), για να υποδηλώσει τον Μεσσία. Μέχρι σήμερα στην πιο χαρούμενη στιγμή της εκκλησιαστικής Κοινότητας, μετά τη στέψη, «χορεύοντας» ψάλλουμε στην Ανατολική Εκκλησία: *Ἥσαϊα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Ἀνατολή ὄνομα αὐτῷ*². Άλλωστε γενικότερα στον ελληνορωμαϊκό κόσμο του 1ου αι. υπήρχε ζωντανή η προσδοκία για την έλευση του Φωτός εκ της Ανατολής (ex oriente lux), αν και αυτή (η Ανατολή) για τη Δύση πάντα φαίνεται εξωτική αλλά και άκρως επικίνδυνη.

Ίσως όμως ταυτόχρονα ο Ματθαίος με το *ἐν τῇ Ἀνατολῇ* αποτύπωσε τη δίψα του για ιεραποστολή ανατολικά της Εδέμ. Αυτός ο μαθητής, που σχεδόν πάντα μνημονεύεται στα Ευαγγέλια μαζί με τον Θωμά (κατά την παράδοση φωτιστή των Ινδών) επί χρόνια

1 Για τις πληροφορίες του Προσκυνηματος των Μάγων στηρίζομαι κατεξοχήν στο H. W. Diedrich, Die Weisen und der Stern von Bethlehem. Moeglichkeiten und Fakten. <https://www.academia.edu>

2 Στη Διαθ. Λευί 18, 6 σημειώνονται τα εξής σχετικά με τον αναμενόμενο Αρχιερέα - Μεσσία: καὶ ἀνατελεῖ ἄστρον αὐτοῦ ὡς βασιλεύς, φωτίζον φῶς γνώσεως ὡς ἐν ἡλίῳ ἡμέρας καὶ μεγαλυνθήσεται ἐν τῇ οἰκουμένῃ [...] οὗτος ἀναλάμψει ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ γῆ, καὶ ἐξαρεῖ πᾶν σκότος ἐν τοῖς ὑπ' οὐρανῶν καὶ ἔσται εἰρήνη ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

ήταν τελώνης στην Καπερναούμ, όπου ίσως κατέληγαν και κάποια караβάνια από την Άπω Ανατολή κομίζοντας βεβαίως όχι μόνο εμπορεύματα (μετάξι, μπαχαρικά) αλλά και «σοφία». Μάλιστα για τους Σήρες (δηλ. τους Κινέζους) σημειώνεται στις πηγές ότι ασκούσαν εμπόριο χωρίς να ανταλλάσουν ούτε μια λέξη (Solinus 50.2: nullo inter pares linguae commercio), όπως συνέβαινε και με τους Αιθίοπες. Ο ίδιος ο Ματθαίος επίσης επισημαίνει τα εξής: (α) οι μάγοι δι' άλλης

Οδοῦ επέστρεψαν στη Μηδία. Με αυτόν τον τρόπο μάλλον υπαινίσσεται την αφή του ιλαρού Φωτός στην πατρίδα τους. Σημειωτέον ότι τα Εκβάτανα (ελλην. *Επιφάνεια*, σημ. Χαμαντάν Ιράν), στον οδικό άξονα από τη Μεσόγειο προς την Κίνα και την Κορέα, εντοπίζονταν στη δαιμονική για τους Ρωμαίους περιοχή των Πάρθων. Εκεί, όμως, (α) σπούδασε το 600 π. Χ. ο Πυθαγόρας, (β) διέδωσε τη φιλοσοφία του περί της μάχης του καλού και του κακού ο

Η προσκύνηση των Μάγων στο ψηφιδωτό διάκοσμο του ναού του Αγίου Απολλιναρίου του Νέου, στη Ραβέννα. Χρονολογείται περίπου στα 561.

Ζαρατούστρα το 570 π. Χ., “προφητεύοντας” επίσης την έλευση του Σωτήρα - Saoshyant και (γ) έδρασε η γνωστή Εσθήρ (< Ισάτρ, Αστέρι) ως σύζυγος του Ξέρξη Α΄. Το τελευταίο στοιχείο συνεπάγεται ότι υπήρχε ανθηρή ιουδαϊκή κοινότητα, η οποία είχε αναδείξει το 540 π. Χ. και τον Δανιήλ (δάσκαλο του Ζαρατούστρα σύμφωνα με τον λόγιο Abu I-Faradash 1260 m.Χ.), αφού ο Δαρείος χρησιμοποιούσε την πόλη ως θέρετρο. Έτσι κατανοεί κάποιος (α) τον πλούτο των παραδόσεων που κληρονόμησαν οι «μάγοι». (β) Δεν είναι τυχαίο ότι το εβραϊκό Κατά Ματθαίον κηρύχθηκε από τον Βαρθολομαίο στις «Ινδίες» (= Αραβία;), όπου σύμφωνα με τον αρειανό Ευσέβιο Καισαρείας (*Εκκλησιαστική Ιστορία* [E.I.] 5.10) τη μόνη πηγή για την Ιεραποστολή τον 2^ο και 3^ο αι., το 180 μ. Χ. έδρασε και ο Αλεξανδρινός Πάνταινος. (γ) Ο Ματθαίος, σύμφωνα με τον Ρουφίνο (E.I. 10.9), δραστηριοποιήθηκε ιεραποστολικά στο «άκρο της γης», την πατρίδα του πρώτου ανθρώπου (Homo sapiens idaltu), την «Αιθιοπία» (= οι χώρες νότια της Αιγύπτου, άρα και το Σουδάν). Με το συγκεκριμένο όνομα όμως σύμφωνα με κάποιες ύστερες παραδόσεις υποδηλώνεται περιοχή νότια της Κασπίας Θάλασσας³. Άλλωστε σύμφωνα με τις *Πράξεις των Αποστόλων* η Αιθιοπία είχε άλλον διδάξαντα, καθώς Αιθίοπας είναι, σύμφωνα με τον Λουκά, ο πρώτος αλλοδαπός που μεταστρέφεται στον Χριστιανισμό. Αυτός ο ευνούχος υπάλληλος της Κανδάκης προφανώς διέδωσε το Ευαγγέλιο στην πατρίδα του, όπου όντως ήδη από τον Όμηρο πιστευόταν ότι ανατέλλει και δύει ο ήλιος.

Δυστυχώς στις βιβλικές Πηγές καταγράφηκε κατεξοχήν η «αριστερόστροφη» πορεία του Χριστιανισμού καθώς ο Παύλος, που πρωταγωνιστεί στον Κανόνα της Καινής Διαθήκης, είχε στραμμένο το βλέμμα του προς την Ισπανία (στην Ταρραγόνα της Καταλονίας;). Βεβαίως στις *Πράξεις* κατά την Πεντηκοστή επισημαίνεται η παρουσία εκπροσώπων την Άπω Ανατολής: *Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίτες* (Πρ. 2, 9). Το ποια ήταν η συνέχεια, όμως, του κηρύγματος σε αυτήν την περιοχή,

παραμένει «μυστήριο».

Σε κάθε περίπτωση αυτό το «Πρότζεκτ» της ιεραποστολής των χριστιανών μαρτύρων και το «Διαδίκτυο» των Κοινοτήτων που ιδρύθηκαν το 1^ο και 2^ο αι. μ. Χ. όχι μόνο στην Οικουμένη (τη ρωμαϊκή επικράτεια) αλλά και επέκεινα αυτής αποτέλεσε κάτι το μοναδικό στην παγκόσμια Ιστορία. Η Διασπορά των Ιουδαίων, την οποία αξιοποίησε η χριστιανική Ιεραποστολή όπως και όσα θετικά πρόσφερε η Παγκοσμιοποίηση, οφειλόταν κατεξοχήν στη συνεχιζόμενη επί πέντε αιώνες σκλαβιά της Αγίας Γης και όχι σε σκόπιμη διάδοση στα πέρατα της γης ενός μηνύματος αναφορικά με έναν Εξευτελισμένο. Επίσης η Διασπορά όσο κι αν προκαλούσε αντιουδαϊκά συναισθήματα σε πολλούς (ένεκα κατεξοχήν της λατρείας του Ενός και Μοναδικού Θεού), δεν έπαυε με το σύνθημα «ένας Θεός, ένας Ναός, ένας λαός» να διαθέτει τον συνδυετικό κρίκο που διακρίνουμε και σε άλλα «κολλέγια»: το κοινό αίμα και την κοινή αναφορά σε ένα κέντρο.

Το γεγονός ότι η έκρηξη της Ιεραποστολής σε όλα τα έθνη αποτέλεσε συνέπεια της Ανάστασης του Κυρίου με ή/και χωρίς την προσδοκία ότι οπωσδήποτε κατόπιν θα έλθει η Δευτέρα Παρουσία, οφείλεται καταρχάς και στο εξής γεγονός: ήδη ο Κύριος στη δημόσια δράση Του διακήρυξε στη μοιχαλίδα γενιά που τον προκαλούσε, «σημείο όχι στον ουρανό και στη γη, αλλά εκείνο «του Ιωνά», κάτι που επαναλαμβάνεται δύο φορές (!) σε στρατηγικά σημεία του *Κατά Ματθαίον*. Γι' αυτό άλλωστε και στην αρχαιότατη Ομολογία Πίστεως που «παραδίδεται» σαν σκυτάλη στο Α΄ Κορινθίους 15, 3-4 συνδέεται η Έγερση την *τρίτη ημέρα* με εκπλήρωση των Γραφών, αν και τέτοια σαφή προφητεία σε «πρώτη ανάγνωση» δεν διαθέτουμε στην Παλαιά (ή Πρώτη) Διαθήκη, καθώς ο Ωσηέ (6, 2) αναφέρεται στην «παλιγγενεσία» του λαού. Προσεκτική μελέτη του βιβλίου του Ιωνά αποδεικνύει ότι ο πρωταγωνιστής δεν έμεινε ζωντανός στην κοιλιά του κήτους⁴. Ο ίδιος

3 https://en.wikipedia.org/wiki/Matthew_the_Apostle#Ministry

4 Η επισήμανση ανήκει στο Brant Pitre, *The Case for Jesus. The Biblical and Historical Evidence for Christ*. USA 2016, ad loc

κραυγάζει από τον Άδη (Σεώλ), η ψυχή (νέφες) του «εξέλιπε», ενώ όταν «το πτώμα» του ξεβράζεται, δέχεται την εντολή «Ἀνάστηθι» (κουμ 3, 2! πρβλ.: «Ταλιθά κούμ» Μάρκος 5, 41). Κι όμως! Αυτό το γεγονός δεν συνιστά την κλιμάκωση του συγκεκριμένου βιβλίου, όπου μοναδικός αμετανόητος παραμένει ο πρωταγωνιστής, παρότι προφήτης ο ίδιος και το όνομά του σημαίνει «περιστέρα». Το κατεξοχήν θαυμαστό «σημείο» του έργου (που μέχρι σήμερα απαγγέλλεται στην κορυφαία Ημέρα του Εξιλασμού) είναι το κήρυγμα και η μετάνοια της εθνικής Νινευί, της πρωτεύουσας των κατεξοχήν εχθρών του «εκλεκτού λαού» στην Άπω Ανατολή, των Ασσυρίων. Όταν οι εκκλησιαστικοί συγγραφείς και οι Πατέρες των πρώτων αιώνων θέλουν να αποδείξουν την ανάσταση, δεν προσκομίζουν ως επιχείρημα τόσο τον κενό Τάφο, όσο το γεγονός ότι μέσω του αίματος των μαρτύρων, η προσκύνηση του Εσταυρωμένου ως Κυρίου έφθασε στα πέρατα της Οικουμένης⁵. Άλλωστε ο ίδιος ο Κύριος ομιλούσε πάντα για τον εαυτό Του χρησιμοποιώντας όχι το όνομα Χριστός (όπως εμείς σήμερα τον αποκαλούμε) αλλά *Υιός του Ανθρώπου*. Παρέπεμπε έτσι στα Οράματα του Δανιήλ, όπου ήδη στο κεφ. 2 καλύπτει σύμπασα τη Γη το μέγα Όρος στο οποίο εξελίσσεται η αλατόμητη πέτρα, που συντρίβει το είδωλα των Πλανηταρχών. Ανακαλεί ο ίδιος ο Κύριος την εξουσία που δίνεται στον Υιό του Ανθρώπου στο γνωστό κεφ. 7 του Δανιήλ αλλά και στον επιβαίνοντα πάνω σε όνο πραύ βασιλιά στο Ζαχ. 9, 9 – 10. Και εκεί η έκταση της βασιλείας Του είναι *ἀπὸ ποταμοῦ (ενν. του Ευφράτη) ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς*, αλλά και από μία θάλασσα έως την άλλη. Δεν αποκλείεται κάποιοι κοσμοπολίτες, όπως ο Ματθαίος, να νοούσαν την έκταση από τον Ειρηνικό έως τη Μεσόγειο. Τέλος ο ίδιος ο Κύριος την ύστατη – έσχατη στιγμή με το γνωστό «σκανδαλώδες» Θεέ μου, Θεέ μου, ουσιαστικά έψαλε ολόκληρο τον Ψαλμό 21 (Ο΄). Και άρα η τελευταία φράση του Κυρίου στο *Κατά Ματθαίον* είναι *το μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα*

5 Πρβλ. Ευσεβίου, Προπαρασκευή ευαγγελική 1.6.20-21 και το υπόμνημα του Αγ. Αμβροσίου Μιλάνου στο Λουκά 7.96.

τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν [...] καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη. καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχνησομένῳ ὅτι ἐποίησεν ὁ Κύριος (στ. 28-29. 31-32)!

Αυτόν τον ενδόμυχο ίσως πόθο του Ματθαίου και γενικότερα της Πρώτης Εκκλησίας, τη μεταλαμπάδευση του ιλαρού Φωτός στην Χώρα της Πρωινής Γαλήνης, καλούμαστε εμείς στον 21^ο αι. να συνεχίσουμε ακολουθώντας τα ίχνη όσων τόλμησαν να ταξιδέψουν εκεί ήδη από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα. Και η Κορέα ως *Χώρα Πρωινής Γαλήνης* αναμένει ένα ακόμη από τα πολλά παράδοξα που ακούγονται κατά τις γενέθλιες αφηγήσεις του Κυρίου στους Ευαγγελιστές. Στο Ευαγγέλιο του μόνου Έλληνα συγγραφέα της Κ.Δ. (*Κατά Λουκάν* 1, 78), το οποίο ήδη με τον «έντεχνο» Πρόλογό του «συγχρονίζεται» με την παγκοσμιοποιημένη Ρωμαϊκή Οικουμένη⁶, ο πρεσβύτες Ζαχαρίας, όταν γεννιέται ο Ιωάννης και «ανοίγει το στόμα» του, διακηρύσσει στην Ωδή «Ευλογητός» την έλευση της *Ανατολής* (= του Ηλίου) *εξ Ὑψους*, ενώ αυτή συνήθως αναδύεται από το ναδίρ.

Όταν όμως ομιλούμε για μεταλαμπάδευση του ιλαρού Φωτός στα πέρατα της Ανατολής, θα πρέπει μέσα μας και ανάμεσά μας να διακρίνουμε τη μέθοδο που αυτή πραγματοποιείται, «αποκρυπτογραφώντας» τη σημασία του γνωστού ιεραποστολικού παιάνα του Αναστάσιου «Πορευθέντες μαθητεύσατε». Άραγε συνάδει με αριθμητικούς απολογισμούς, με φωτογραφίες με πεινασμένα αλλά χαμογελαστά ανθρωπάκια, με πλούσιο χειροκρότημα;

**Σωτήρη Δεσπότη
Καθηγητή Πανεπιστημίου**

6 Πρβλ. Ποίημα της Κασσιανής: «Αύγουστου μοναρχήσαντος»

Οι άγγελοι του Θεού

Για άλλη μια φορά κατά το χρονικό διάστημα από τις 4 έως τις 14 Ιανουαρίου, η Χάρη του Θεού μας έφερε κοντά στους αδελφούς μας στο μεγάλο νησί των Φίτζι, το Viti Levu, όπου πλησίον του διεθνούς αεροδρομίου του Nadi, στην τοποθεσία Saweni, υπάρχει και λειτουργεί με την φροντίδα της Ιεράς Μητροπόλεώς μας το ορφανοτροφείο της Αγίας Ταβιθάς.

Η μεγάλη εορτή της χριστιανοσύνης, τα Θεοφάνια και ο αγιασμός των υδάτων καθώς επίσης και ο εορτασμός της εορτής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου ήταν στο επίκεντρο της ευχαριστιακής ζωής του ορφανοτροφείου αλλά και των ενοριών της Ιεραποστολής. Μετά τη Θεία Λειτουργία και την τέλεση της ακολουθίας του Μεγάλου Αγιασμού στο μεγαλοπρεπή ναό της Αγίας Τριάδος στο Saweni, μεταβήκαμε όλοι μαζί στην πανέμορφη ακροθαλασσιά του Saweni για τον Αγιασμό των υδάτων και τη κατάδυση του Τιμίου Σταύρου στη θάλασσα του Ειρηνικού Ωκεανού. Έκπληξη και ενθουσιασμό ένιωσαν ομογενείς Έλληνες από την Αυστραλία, οι οποίοι έκαναν τις χριστουγεννιάτικες διακοπές τους στα Φίτζι, όταν είδαν πολλούς ντόπιους Φιτζιανούς να βρίσκονται πέριξ των ιερών της Ορθοδόξου Εκκλησίας και να

τελούν τον αγιασμό των υδάτων.

Ακολούθησε η πανηγυρική τράπεζα για όλους τους χριστιανούς και η ανταλλαγή ευχών για το νέο ημερολογιακό έτος και τη νέα σχολική χρονιά η οποία άρχιζε εκείνες τις ημέρες. Τα παιδιά τραγούδησαν πολύ όμορφα και μεταξύ άλλων μας είπαν και τα ελληνικά κάλαντα της πρωτοχρονιάς.

Τα παιδιά μετά την ευλογία και το φωτισμό που έλαβαν από την Εκκλησία μας, φορώντας τις καινούργιες τους στολές και κρατώντας τις καινούργιες σχολικές τσάντες και τα νέα σχολικά είδη που με πολύ προθυμία παραχώρησαν αγαθοί άνθρωποι του Θεού, πήγαν την πρώτη μέρα στο σχολείο. Χαρά μεγάλη και ενθουσιασμός επικρατούσε μεταξύ των παιδιών.

Μεγάλη ευλογία για το ορφανοτροφείο και για την πνευματική πρόοδο των παιδιών αποτέλεσε και αποτελεί η παρουσία δύο αγγέλων του Θεού, δύο αγγέλων που έστειλε ο Θεός, για να βοηθήσουν αυτά τα παιδιά. Της Ελένης και της Κατερίνας. Ήλθαν εθελοντικά από την Αυστραλία και την Νέα Ζηλανδία και πρόσφεραν την αγάπη τους και συνεχίζουν να

προσφέρουν την αγάπη τους και τις γνώσεις τους και τις ικανότητές τους σε αυτά τα παιδιά αντλώντας και οι ίδιες μεγάλη ευχαρίστηση και ηθική ικανοποίηση, θεωρώντας ιδιαίτερο προνόμιο που έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν την ευλογία του Θεού μέσα από την υπηρεσία των μικρών εμπερίστατων αδελφών μας.

Η αγάπη τους έμπρακτη και προσωπική που απαντά άμεσα στις ανάγκες των παιδιών. Με την υποστήριξη και την βοήθεια της Κατερίνας τα παιδιά διαβάζουν τα μαθήματά τους και βελτιώνουν με αυτό τον τρόπο το μορφωτικό τους επίπεδο. Με την στήριξη και την βοήθεια της Ελένης και του οργανισμού Paradise of Kids στον οποίο εργάζεται εθελοντικά, έγινε η πρόσληψη τριών δασκάλων για ενισχυτική διδασκαλία των παιδιών, αφού κατά την προηγούμενη σχολική χρονιά η επίδοσή τους ήταν πολύ χαμηλή. Επίσης σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και με πολύ αποτελεσματικό τρόπο έκανε διερεύνηση για τις προϋποθέσεις δημιουργίας ενός σχολείου. Θεωρούμε εφικτή την δημιουργία ενός παιδικού σταθμού αρχικά. Το επόμενο εκπαιδευτικό έτος ευελπιστούμε ότι θα λειτουργεί στους χώρους της ενορίας της Αγίας Τριάδος. Καθώς επίσης θεωρούμε εφικτή την προετοιμασία και την δημιουργία ενός Δημοτικού σχολείου στο οποίο θα δίδεται η δυνατότητα στα παιδιά να γνωρίσουν από κοντά την ζωή του Χριστού και το ήθος της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Ας ευχόμαστε κι ας προσευχόμαστε.

Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα βρεθήκαμε μαζί με καλούς φίλους της Ιεραποστολής από την Μελβούρνη της Αυστραλίας. Ο Γιάννης με την Στέλλα και ο Νίκος με τη Χριστίνα, σταθεροί υποστηρικτές και

αρωγοί της ιεραποστολικής προσπάθειας στα Φίτζι. Ως παραγωγός ραδιοφωνικής εκπομπής ο Νίκος, μας έδωσε τη δυνατότητα να απευθυνθούμε «ζωντανά» μέσω του ραδιοφωνικού σταθμού 3ΧΥ στους ακροατές του ραδιοφώνου στη Μελβούρνη, να χαιρετίσουμε, να στείλουμε τις ευχές μας και να ενημερώσουμε για την πορεία των ιεραποστολικών πραγμάτων.

Από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι στην αδυναμία μας και στις ελλείψεις μας ο Θεός απαντάει με τη χάρη του και τους αγγέλους του, με την αποστολή ωραίων ψυχών για να επιτελέσουν το έργο της Εκκλησίας Του, για να δώσουν υποστήριξη και χαρά στα παιδιά Του, για να έρθει ένα βήμα πιο κοντά στα παιδιά Του. Μας βοηθάει πολύ στην εσωτερική πνευματική ζωή μας όταν αντιλαμβανόμαστε ότι Ιεραποστολή δεν είναι υπόθεση ενός ανθρώπου, δεν είναι υπόθεση λίγων ανθρώπων που βρίσκονται κοντά στους νέους αδελφούς μας, στους νεοφωτίστους, αλλά είναι πρώτα απ' όλα μία υπόθεση στα χέρια του Θεού και αυτός με τη χάρη Του και τη φώτισή Του παρακινεί και εμπνέει πολλούς ανθρώπους, που ο καθένας με το δικό του χάρισμα, με τις δικές του ικανότητες με τη δική του διάθεση προσφοράς, προσφέρει έστω και το λίγο αλλά και συνάμα τόσο απαραίτητο. Ιεραποστολή είναι μοίρασμα αγάπης, είναι διάθεση αυτοθυσίας. Και ως αντίδωρο έρχεται η ανείπωτη εσωτερική χαρά, η πλήρωση του εσωτερικού εαυτού και η συνειδητοποίηση των πραγματικών αξιών της ζωής μας. Όσοι θεωρούμε ότι προσφέρουμε στην Ιεραποστολή, επί της ουσίας, λαμβάνουμε πολλά περισσότερα. Η χαρά των αδελφών μας μάς δίνει χαρά, γίνεται χαρά δική μας και η Χάρη του Θεού κατακλύζει την ύπαρξή μας.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε και μέσα από αυτές τις γραμμές τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κύριο Μακάριο και τους φιλοξενούμενους ηλικιωμένους αδελφούς μας στις δομές φιλοξενίας της Βασιλειάδος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, οι οποίοι είχαν το μεγαλείο ψυχής να διαθέσουν τα έσοδα από την πώληση των καλλιτεχνικών έργων τα οποία φιλοτέχνησαν, για τις ανάγκες του ορφανοτροφείου στα Φίτζι. Μας δείχνουν με άλλον έναν τρόπο την έμπρακτη αγάπη τους και μας διδάσκουν ότι η αγάπη πάντα βρίσκει δρόμους. Τους ευχόμαστε ο Πανάγαθος και

Αγαθοδότης Θεός να τους χαρίζει υγεία, μακροήμερευση, επιστηριγμό και φώτιση. Νιώθουμε ευγνωμοσύνη στα τίμια πρόσωπά τους.

Μαζί με την χαρά των ημερών αυτών γευτήκαμε και μια πολύ μεγάλη πίκρα. Κάποιος γηγενής αδελφός μας διέκοψε κάθε επικοινωνία μαζί μας μη ανταποκρινόμενος στις επανειλημμένες προσπάθειες μας. Το γεγονός αυτό, εκτός από τη στενοχώρια που μας έδωσε, μας έκανε να συνειδητοποιήσουμε την μεγάλη ανάγκη που έχουν οι νεοφώτιστοι αδελφοί μας και τον συνεχή επιστηριγμό που χρειάζονται από μέρος μας, αφού χωρίς βαθιές πνευματικές ρίζες, χωρίς την πολύχρονη βίωση της Αγίας μας Παραδόσεως, χωρίς επαρκή πνευματικά αντισώματα, είναι πιο ευάλωτοι στους πειρασμούς και πιο επιρρεπείς στην πτώση. Χρειάζεται από μέρος μας να σκύψουμε με περισσότερο και μεγαλύτερο ενδιαφέρον, με περισσότερη στοργή και να έχουμε μεγαλύτερη υπομονή.

Όλα τα παραπάνω μας υποδεικνύουν ότι η μεγαλύτερη ανάγκη που έχουμε στις ιεραποστολικές προσπάθειες είναι η ανάγκη για έμπειρους και με

διάθεση αυτοθυσίας ιερείς. Ποιμένες που θα έχουν τη διάθεση να αφιερώσουν χρόνο, κόπο και προσπάθεια για να εδραιωθεί η Ορθόδοξη Πίστη στην νεόφυτη Εκκλησία μας. Έτσι το Ποίμνιο θα αυξηθεί και θα έχει την ικανότητα να αντιστέκεται στις «παιδικές» ασθένειες, ώστε στο μέλλον οι γηγενείς θα μπορέσουν να αναλάβουν την διατήρηση και την περαιτέρω ανάπτυξη της τοπικής Εκκλησίας.

Μέχρι τότε η ανάγκη για έμπειρους και στοργικούς Ιερείς, έτοιμους να θυσιαστούν και να προσφέρουν απροϋπόθετη αγάπη, είναι η πρώτη και η μεγαλύτερη. Μέσα από αυτές τις γραμμές κάνουμε έκκληση στους αγαθούς οικονόμους των μυστηρίων του Θεού, να έλθουν και να στηρίξουν τους νεοφώτιστους αδελφούς μας, τα αδέρφια μας εν Χριστώ, τους μελλοντικούς δυνητικούς συγκατοίκους του παραδείσου.

Καλό και ευλογημένο το νέο έτος 2020, γεμάτο με ευκαιρίες για πνευματική προκοπή και διάθεση για θαρραλέα βήματα προς τον Θεό.

† Ο Νέας Ζηλανδίας Μύρων

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Τὴν Τετάρτη 22 Ἰανουαρίου πραγματοποιήθηκε ἡ 16ῃ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευση τῆς Ὁρθόδοξης Μητροπόλεως Κορέας, ποὺ σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικὸ λειτουργίας της, σκοπὸ εἶχε τὸν πνευματικὸ καὶ οἰκονομικὸ ἀπολογισμὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους 2019 καὶ τὸν πνευματικὸ προγραμματισμὸ καὶ τὸν οἰκονομικὸ προϋπολογισμὸ τοῦ ἔτους 2020. Τὸ κύριον θέμα τῆς 16ῃς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἦταν: ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ, τὸ ὁποῖο τέθηκε ὡς βάση τῶν πνευματικῶν προσπαθειῶν τῶν πιστῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους. Κατωτέρω δημοσιεύουμε τὴν κεντρικὴ ὁμιλία τοῦ Μητροπολίτου Κορέας μὲ τὴν ὁποία ἄρχισε ἡ προαναφερόμενη Συνέλευση.

«Οἱ πιστοὶ ὅλοι ἦσαν ἀφοσιωμένοι στὴν διδασκαλία τῶν ἀποστόλων καὶ στὴν μεταξύ τους κοινωνία, στὴν τέλεση τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ στίς προσευχές». (Πρ. 2:42)

Σύμφωνα μὲ τὴν δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως αὐτὴ εἶναι διατυπωμένη στὴν Ἁγία Γραφή, ὁ Θεὸς εἶναι Τραδικός. Εἶναι κοινωνία τριῶν Προσώπων. Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Εἶναι μία Οὐσία, ἀλλὰ τρία Πρόσωπα. Τὰ τρία Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος εἶναι σὲ συνεχῆ καὶ πλήρη κοινωνία μεταξύ τους. Ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν δὲν εἶναι μονάδα, ὅπως εἶναι σὲ ἄλλες θρησκείες, ἀλλὰ Τριάδα. Εἶναι σχέση προσώπων. Συνομιλοῦν μεταξύ τους. Συναποφασίζουν. Συνδημιουργοῦν. Συνεργάζονται σὲ ὅλα.

Αὐτὸ φαίνεται ξεκάθαρα, μεταξύ ἄλλων, καὶ στὴν δημιουργία τῶν Πρωτοπλάστων: Ὁ Τριαδικὸς Θεὸς εἶπε καθ' ἑαυτὸν: «ἄς δημιουργήσουμε τώρα τὸν ἄνθρωπον, σύμφωνα μὲ τὴν δική μας εἰκόνα, καὶ νὰ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ὁμοιάσει μὲ ἡμᾶς». (Γεν. 1:26) Καὶ μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ προπάτορος Ἀδάμ καὶ τὴν τοποθέτησή του στὸν Παράδεισο, ὁ Τριαδικὸς Θεὸς εἶπε πάλι καθ' ἑαυτὸν: «δὲν εἶναι καλὸν νὰ μείνει μόνος του ὁ ἄνθρωπος. Ἄς δημιουργήσουμε πρὸς χάριν αὐτοῦ βοηθόν του, πλάσμα ὅμοιον μὲ αὐτόν». (Γεν. 2:18) Ἔτσι δημιουργήθηκε ἡ προμήτορά μας Εὐᾶ.

Ἀπ' αὐτὸ τὸ γεγονὸς καταλαβαίνουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος

εἶναι κοινωνικὸ ὄν. Δὲν εἶναι πλασμένος ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ ζεῖ μόνος του. Ὁ Ἀδάμ, παρόλο ὅτι ζοῦσε σὲ ἰδανικὲς συνθήκες μέσα στὸν Παράδεισο, ἐν τούτοις δὲν ἦταν χαρούμενος γιατί ἦταν μόνος. Γι' αὐτὸ ὁ Τριαδικὸς Θεὸς τοῦ ἔδωσε ὡς σύντροφο καὶ συνβοηθὸ τὴν Εὐᾶ.

Μετὰ τὴν πτώση τῶν Πρωτοπλάστων ἡ κοινωνικότητα τοῦ ἀνθρώπων τραυματίστηκε. Ὅταν, δηλαδή, ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐᾶ μὲ τὴν ἁμαρτία τους διέκοψαν τὴν κοινωνία τους μὲ τὸν Θεὸ, ἡ πρώτη συνέπεια τῆς ἀκοινωνησίας τους μὲ τὸν Θεὸ ἦταν ἡ ἔχθρα μεταξύ τῶν παιδιῶν τους. Ὁ πρῶτος φόνος τῆς ἀνθρωπότητας, ὁ φόνος τοῦ Ἄβελ ἀπὸ τὸν σαρκικὸ ἀδελφὸ του Κάϊν, σηματοδότησε τὴν ἔναρξη τῆς διαταραχῆς τῶν διαπροσωπικῶν σχέσεων στὸ ἀνθρώπινο γένος.

Σ' ὅλη τὴν μακρὰ προχριστιανικὴ περίοδο μέχρι τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ στὴν γῆ, ἡ ἀνθρώπινη Ἱστορία εἶναι γεμάτη πολέμους μὲ ποταμοὺς αἵματος. Ὁ Χριστὸς ἦρθε καὶ «ἔκτισε» τὴν Ἐκκλησία μὲ τὸ Τίμιον Αἷμα Του. Καὶ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι «νὰ συνάξει σὲ μιὰ ἐνότητα τὰ διασκορπισμένα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ». (1ω. 11:52) Νὰ ἐνώσει τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἓνα σῶμα, στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. (βλ. 1 Κορ. 12:12-27)

Ἡ ἐπὶ γῆς ἄκτιστη Ἐκκλησία εἶναι κοινωνία Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Εἶναι θεανθρώπινος ὀργανισμὸς. Δὲν ὑπάρχει Ἐκκλησία μόνον μὲ τὸν Θεὸ ἢ μόνον μὲ ἀνθρώπους. Τέτοια «Ἐκκλησία» εἶναι ἀνύπαρκτη. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι οἰκογένεια. Μὲ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ ὡς Πατέρα καὶ τοὺς πιστοὺς ὡς παιδιά Του. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ κοινὸς Πατέρας ὅλων μας. Καὶ ἀφοῦ ἔχουμε κοινὸ Πατέρα ἄρα εἴμαστε μεταξύ μας ὅλοι ἀδελφία.

Τὸ Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, κατὰ τὸ ὁποῖο ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ χωματένιοι ἄνθρωποι ἀξιωνόμαστε νὰ μεταλαμβάνουμε ἀπὸ τὸ κοινὸ ἅγιον Ποτήριον τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν Μυστήριον τῆς ἐνότητας καὶ τῆς κοινωνίας μεταξύ μας. Ὅπως ὅλα τὰ παιδιά σὲ μιὰ σαρκικὴ οἰκογένεια ἔχουν τὴν ἴδια ὁμάδα αἵματος μεταξύ τους, ἔτσι καὶ οἱ πιστοὶ ἐφόσον μὲ τὴν μετάληψη τῆς θείας Κοινωνίας γίνονται «σύσσωμοι καὶ σὺναιμοὶ τοῦ

Χριστοῦ» (Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Κατήχησις 4:1), γίνονται καὶ μεταξύ τους ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ.

Αὐτὸ τὸ μυστήριό τῆς ἐνότητος καὶ κοινωνίας μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων πραγματοποιήθηκε μετὰ τὴν Πεντηκοστή στὴν πρώτη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία, ὅπως μᾶς τὸ περιγράφουν οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων: «Οἱ πιστοὶ ὅλοι ἦσαν ἀφοσιωμένοι στὴν διδασκαλία τῶν ἀποστόλων καὶ στὴν μεταξύ τους κοινωνία, στὴν τέλεση τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ στὶς προσευχές». (Πρ. 2:42) Μὲ κέντρο τὴν θεία Εὐχαριστία καὶ τὴν διδασκαλία τῶν Ἀποστόλων εἶχαν οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ ἀληθινὴ ἀδελφικὴ κοινωνία μεταξύ τους.

Τὸ παράδειγμα τῆς πρώτης Ἐκκλησίας ἀκολούθησαν ὅλες οἱ κατὰ τόπους Ἐκκλησίες, πὺν ἰδρύθηκαν μετὰ τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, τῶν Ἀποστολικῶν Πατέρων καὶ τῶν διαδόχων τους. Ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας ἦταν ἀπόλυτα προκαθορισμένος: Ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων μετὰ τὸν Θεὸ καὶ τὸν πλησίον.

Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ἐν Κορέᾳ Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, τῆς ὁποίας τὴν ἐπέτειο τῶν 120 χρόνων ἐορτάζουμε τὸ 2020. Καὶ τὸ ἐρώτημα,

τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ θέσουμε, μετὰ διάθεση αὐτοκριτικῆς στὸν ἑαυτὸ μας ὅλοι ὅσοι εἴμαστε μέλη τῆς Ὁρθόδοξης Μητρόπολης Κορέας, εἶναι τὸ ἐξῆς: Νιώθουμε ὅτι εἴμαστε ἓνα Σῶμα; Πιστεύουμε ὅτι εἴμαστε μιὰ οἰκογένεια μετὰ τὸν Χριστὸ ὡς Κεφαλὴ καὶ Πατέρα μας καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους πιστοὺς ὡς μέλη καὶ κατὰ πνεῦμα ἀδελφούς μας;

Ἡ ἀπάντησις φανερώνεται ἀπὸ τὸν τρόπο ἐπικοινωνίας καὶ συμπεριφορᾶς μεταξύ μας. Εἶναι ἀπόλυτα σαφές πῶς ἐὰν δὲν αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη ἐπικοινωνίας μετὰ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, τότε δὲν εἴμαστε μέλη τοῦ αὐτοῦ σώματος. Ἐὰν τοὺς Κορεάτες καὶ μὴ πὺν ἐκκλησιάζονται στὴν Ἐκκλησία μας τοὺς θεωροῦμε «ξένους» καὶ ὄχι «δικούς» μας, γι' αὐτὸ καὶ δὲν νιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ τοὺς μιλήσουμε, τότε δὲν ἔχουμε καταλάβει τί σημαίνει Ἐκκλησία. Ἐὰν δὲν συμμετέχουμε στὶς χαρὲς καὶ στὶς λύπες τῶν ἄλλων, τότε σημαίνει πῶς δὲν ἔχει μιλήσει στὴν καρδιά μας ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Πραγματικά, ὅταν ὑποφέρει ἓνα μέλος, συμπάσχουν ὅλα τὰ μέλη· κι ὅταν τιμᾶται ἓνα μέλος, χαίρονται μαζί του ὅλα τὰ μέλη. Ἔσεῖς ὅλοι μαζί ἀποτελεῖτε τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ

εἴστε μέλη του, ὁ καθένας σας χωριστά». (1 Κορ. 12:26-27)

Τὸ θέμα αὐτὸ ἔχει πολλές προεκτάσεις καὶ συνέπειες γιὰ τὴν πνευματικὴ μας πρόοδο καὶ τὴν πρόοδο τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄς ἀναρωτηθοῦμε: Μήπως ὑπάρχουν πιστοὶ ποὺ τοὺς βλέπουμε κάθε Κυριακὴ καὶ ἑορτὴ στὴν ἐκκλησία, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τοὺς ἔχουμε μιλήσει; Μήπως γιὰ δεκαετίες ἴσως συμμετέχουμε στὴν συνεστίαση κατὰ τὸ κοινὸ «Γεῦμα τῆς Ἀγάπης», ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐπιδιώξαμε νὰ καθίσουμε δίπλα τους γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσουμε τρώγοντας μαζί τους; Μήπως οἱ ἐπισκέπτες τῆς Ἐκκλησίας μας συναντοῦν μιὰ ἀφιλόξενη ἀτμόσφαιρα καὶ ἀπογοητεύονται; Μήπως οἱ νεοφώτιστοι σκανδαλίζονται ἀπὸ τὴν μὴ ἀδελφικὴ στάση μας καὶ φεύγουν; Μήπως ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰ μας διδάσκονται τὰ παιδιά μας νὰ ἀκολουθοῦν τὸν ἴδιο δρόμο καὶ συνεπῶς τὸ μέλλον δὲν διαγράφεται ἐλπιδοφόρο;

Τὸ κεντρικὸ θέμα γιὰ τὸ ἔτος 2020 «Ἐπικοινωνία: ὁ δρόμος τῆς καρδιάς», εἶναι ἓνα θέμα, ποὺ ἔχει τεράστια σημασία γιὰ τὴν σύγχρονη ἐποχὴ, τῆς «ἠλεκτρονικῆς τάξης πραγμάτων», στὴν ὁποία ζοῦμε. Γιατί ἡ σύγχρονη κοινωνία, μὲ τὸν καταγιγισμό τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων ποὺ διαθέτει, μετατρέπεται διαρκῶς ἀπὸ κοινωνικὴ σὲ ἀτομοκεντρικὴ - μοναχικὴ, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν νὰ «ψυχαίνεται» (βλ. Mt. 24:12) Γιατί, ὅπως ἀναφέρει σὲ μῆνυμά του ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς μας Πατριάρχης: «Ἡ ἀγάπη εἶναι πάντοτε μίᾳ συγκεκριμένη σχέση με συγκεκριμένα πρόσωπα, εἶναι ζῶσα συνύπαρξις, συνομιλία, συνεργασία. Δεν εὐδοκίμει ὡς μίᾳ ἀφηρημένη ἐπικοινωνία εἰς τὸν κυβερνοχώρον, ὡς ἀνταλλαγὴ ἠλεκτρονικῶν μηνυμάτων καὶ εἰκόνων. Το «ἀφηρημένον» καὶ «διαδικτυακόν» ψύχει τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ἀγάπην. Ἡ πρόσωπο πρὸς πρόσωπο ἐπικοινωνία, ποὺ ὀδηγεῖ στὴν καρδιακὴ ἐπαφὴ ἔχει στὴν πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων ἀντικατασταθεῖ, δυστυχῶς, μὲ τὴν ἄψυχη «ψηφιακὴ ἐπικοινωνία». Καθημερινῶς ὄλο καὶ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀποφεύγουν τὴν ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους γιατί ἐθίζονται στὴν εἰκονικὴ ἐπικοινωνία καὶ πραγματικότητα. Πάρα πολλοὶ ἄνθρωποι παγκοσμίως ὑποφέρουν ἀπὸ μοναξιά καὶ κατάθλιψη γιατί σπανίζουν ὄλο καὶ περισσότερο οἱ «καλοὶ σαμαρεῖτες», ποὺ θὰ εἶχαν τὴν διάθεση νὰ ἐπικοινωνήσουν προσωπικὰ μαζί τους.

Τὸ πρόβλημα τῆς μοναξιάς γίνεται ἀκόμη πιὸ σοβαρὸ

ἐὰν σκεφτοῦμε ὅτι ὄλο καὶ περισσότεροι νέοι ἄνθρωποι ἐπιλέγουν νὰ ζοῦν μόνοι τους καὶ δὲν ἐπιθυμοῦν μόνιμες καὶ νόμιμες σχέσεις μέσα στὸν γάμο. Γι αὐτὸ στὴν ἐποχὴ μας πολλοὶ προτιμοῦν νὰ ζοῦν μὲ τὶς ἠλεκτρονικὲς ὀθόνες καὶ τὰ κατοικίδια ζῶα, παρὰ μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ αἰώνιος, ὅμως, λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι: «Οἱ δύο εἶναι ὠφελιμώτεροι στοὺς ἑαυτοὺς τους ἀπὸ τὸν ἓνα καὶ μόνον, διότι μὲ τὴν συνεργασία μεταξύ τους ἡ ἀμοιβὴ τους θὰ εἶναι πλοῦσια. Ἐὰν ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο πέσει, ὁ ἄλλος θὰ σηκώσει τὸν πεσμένο σύντροφό του. Ἀλλοίμονο ὅμως στὸν ἓνα καὶ μόνο, ὅταν πέσει καὶ δὲν ὑπάρχει δεῦτερος νὰ τὸν σηκώσει!» (Ἐκκλησιαστής 4:10) Καὶ σχολιάζει σχετικὰ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος: «Ὁ ἓνας οὔτε νὰ σηκωθεῖ μπορεῖ οὔτε νὰ ἀναπαυθεῖ· τὸ νὰ εἶναι ὅμως οἱ δύο μαζί καὶ στὶς συμφορὰς εἶναι πολὺ μεγάλο πρᾶγμα» (PG 52:4) Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὸ ὅτι ὁ Κύριος μᾶς ὑπόσχεται τὴν θεϊκὴ παρουσία Του στὴν κοινωνία τῶν προσώπων καὶ ὄχι στὴν ἀτομικότητα: «Γιατί ὅπου εἶναι συναγμένοι δύο ἢ τρεῖς στὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι κι ἐγὼ ἀνάμεσά τους». (Mt. 18:20) Ὅποιος προτιμᾷ νὰ ζεῖ μόνος του ἔξω ἀπὸ τὴν κοινωνία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἀδελφῶν του αὐτὸς κινδυνεύει νὰ αὐτοκαταστραφεῖ ζώντας στὴν κόλαση τῆς ἀπομόνωσης καὶ τῆς μοναξιάς.

Ἀγαπητοὶ καὶ προσφιλεῖς Ἀδελφοί μου,

Ὡς ἐπίλογος στὰ προαναφερθέντα ἄς ἐπαναλάβουμε τὰ λόγια ἐκ τῶν Πράξεων τῆς πρωτοχριστιανικῆς κοινότητας τῶν Ἱεροσολύμων: «Οἱ πιστοὶ ὄλοι ἦσαν ἀφοσιωμένοι στὴν διδασκαλία τῶν ἀποστόλων καὶ στὴν μεταξύ τους κοινωνία, στὴν τέλεση τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ στὶς προσευχές». (Πρ. 2:42) Κι ἄς προσπαθήσουμε τὸ τρέχον ἔτος νὰ ἀφοσιωθοῦμε κι ἐμεῖς ὅπως οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ πρῶτον, στὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, δεῦτερον, στὴν μεταξύ μας κοινωνία, τρίτον, στὴν τέλεση καὶ συμμετοχὴ μας στὴν θεία Εὐχαριστία καὶ τέταρτον, στὴν προσευχή. Ἔτσι θὰ ἀγιάζεται ἡ κάθε μας μέρα καὶ θὰ μᾶς «ένώνει τὸ ἴδιο πνεῦμα» γιατί θὰ «ἀγωνιζόμαστε σὰν ἓνας ἄνθρωπος γιὰ τὴν πίστη τοῦ εὐαγγελίου». (Φιλ. 1:27)

Λίαν προσφιλεῖς ἀδελφοί μου, «Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἄς εἶναι μαζί μὲ ὅλους σας. Ἀμήν». (2 Κορ. 13:13)

Ο εορτασμός του αγίου Νικολάου στην Σεούλ

Την Πέμπτη 5 Δεκεμβρίου τελέστηκε στον Καθεδρικό Ιερό Ναό ο Αρχιερατικός Εσπερινός της εορτής του αγίου Νικολάου χοροσταντούντος του Μητροπολίτου Κορέας Αμβροσίου και με την συμμετοχή των πρεσβυτέρων π. Αντωνίου Woo, π. Ρωμανού Kanvchak, π. Αντωνίου Lim και του διακόνου Γιοχάν Park. Κατά την Λιτή έγινε η Λιτανεία της εικόνας και των Ιερών Λειψάνων του αγίου Νικολάου περίξ του Ιερού Ναού και μετά την επιστροφή εκ της Λιτανείας τελέστηκε η Αρτοκλασία. Ακολούθησε το Κήρυγμα, η θεία Λειτουργία και το κοινό δείπνο αγάπης.

Την επόμενη μέρα 6 Δεκεμβρίου τελέστηκε ο Όρθρος της εορτής μετά της Αρχιερατικής θείας Λειτουργίας. Οι εορταστικές εκδηλώσεις προς τιμήν και μνήμην του αγίου Νικολάου έληξαν με το κοινό γεύμα αγάπης

Η εορτή του αποστόλου Ανδρέα στο Yang-gu

Την Παρασκευή το βράδυ 29 προς 30 Νοεμβρίου τελέστηκε αγρυπνία στην Ιερά Μονή του Αγίου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου επ' ευκαιρία της εορτής του αποστόλου Ανδρέα, προεξάρχοντος του Μητροπολίτου Κορέας Αμβροσίου και την συμμετοχή των πρεσβυτέρων π. Ιερεμία Cho, π. Ρωμανού Kanchak, π. Αντωνίου Lim και του διακόνου Γιοχάν Park.

Η αγρυπνία περιελάμβανε τον Μεγάλο Εσπερινό με Αρτοκλασία, Λιτανεία και Κήρυγμα. Κατόπιν ένας - ένας οι συμμετέχοντες είπαν την Ευχή του Ιησού και ακολούθησαν ο Όρθρος της εορτής και η θεία Λειτουργία. Μετά το πέρας της Αγρυπνίας παρατέθηκε τράπεζα στο αρχονταρίκι της Μονής.

Το πρωί στις 9:30 έγινε η Ακολουθία της Ά Ώρας μετά Κηρύγματος. Το προσκύνημα στην Ιερά Μονή ολοκληρώθηκε με το μεσημεριανό γεύμα, μετά από το οποίο αναχώρησαν οι τριάντα πιστοί για την Σεούλ.

Πρός τούς Άποδέκτες του Όδοιπορικού

Πρός καλύτερα και ταχύτερα επικοινωνία,
παρακαλούμε ενημερώσατέ μας αν
διαθέτετε: e-mail, Fax, Τηλέφωνα
μέσα επικοινωνίας δικά μας:

Fax: 210-7780541, Τηλ.: 210-7710732
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr

Ανοικτή πρόσκληση

Το 2020, με την ευλογία της Α.Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, θα γιορτάσουμε, με ευγνώμονα αισθήματα προς τον Θεό και βαθιά συναίσθηση ποιμαντικής ευθύνης, την επέτειο των 120 χρόνων Ορθοδοξίας στην Κορεατική Χερσόνησο (1900-2020).

Κατά την διάρκεια του έτους 2020, στην Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας και Εξαρχία Ιαπωνίας θα πραγματοποιηθούν, συν Θεώ, διάφορες επετειακές εκδηλώσεις, με σεβασμό στην ιστορική αλήθεια των γεγονότων και των ανθρώπων, από τον πρώτο μέχρι τον τελευταίο, που εργάστηκαν για την διάδοση της ορθόδοξης μαρτυρίας στην Κορέα.

Η πρόσκλησή μας απευθύνεται προς όλους τους ανθρώπους καλής θελήσεως, κληρικούς και λαϊκούς, από τις Ορθόδοξες Εκκλησίες Ρωσίας, Αυστραλίας, Αμερικής, Νέας Ζηλανδίας και Ελλάδας, που διαδραμάτισαν ουσιαστικό ρόλο στην ίδρυση και πορεία της εν Κορέα Εκκλησίας μας. Καλούμε, λοιπόν, όλους να συμμετάσχουν, ως μέλη της Μίας Αγίας του Χριστού Εκκλησίας, με πνεύμα αδελφοσύνης και χωρίς εθνοφυλετικές παρωπίδες, στον από κοινού εορτασμό της ιστορικής αυτής επετείου.

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως
Κορέας και Εξαρχία Ιαπωνίας

Ὁδοιπορικό

Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολὴς στὴν Ἀνατολή

Τριμηνιαῖο Ἐνημερωτικό Δελτίο

Τεύχος 69 • Οκτώβριος – Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2019

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Πατριαρχικό Ἴδρυμα Ὁρθοδόξου
Ἱεραποστολῆς Ἰσῶ Ἀνατολῆς
Γουναροπούλου 3, 157 71, Ζωγράφου
Τηλ: 2107710732, Fax: 2107780541
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr
internet site: www.patriarchikoidryma.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γεώργιος Δημόπουλος
Φιλελλήνων 4, 105 57 Ἀθήνα

ΗΛΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ & ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ADSTOCK - ΚΑΠΠΙΑΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ

I.K.E Τηλ: 2106647066

아름다움이 세상을 구원할 것이다.
"Beauty will save the world"

한국정교회 120주년 기념 전시회
2020년 2월 21일 - 3월 1일
서울시청 시민청갤러리 (지하 1층)
무료입장

120th Anniversary of Orthodoxy
in Korea EXHIBITION
February 21-March 1, 2020
Citizens Gallery, B1, Seoul City Hall
Free Admission

 Ecumenical Patriarchate
한국정교회 120주년

초대합니다

한국정교회는 선교 120주년을 맞아, 오랜 기간 보존하고 있는 '감춰져 있던 보물'인 교회 성물과 그리스 조각품을 전시합니다.

"아름다움이 세상을 구원할 것이다"는 120년의 역사에서 한국정교회가 추구해 온 길을 보여줄 것입니다.

이 뜻깊은 전시회의 개막식에 귀하를 초대합니다.

정교회 한국대교구
+ 암브로시오스 조성암 대주교
+ 조성암 대주교

개막식
· 2020년 2월 21일 (금) 오후 3시
· 서울시청 시민청갤러리 (지하 1층)

Opening Ceremony
· Friday Feb. 21, 2020, 3:00 pm
· Citizens Gallery, B1, Seoul City Hall

 정교회 한국대교구

Διοικητικό Συμβούλιο

- Πρόεδρος:** Σωτήρης Δεσπότης- Καθ. Παν/μίου Ἀθηνῶν
- Α' Αντιπρόεδρος:** Λουκάς Καρράς – Νομικός Σύμβουλος
- Β' Αντιπρόεδρος:** Γεώργιος Δημόπουλος – Ἰδιωτικός Ὑπάλληλος
- Γεν. Γραμματεὺς:** Βασίλειος Μπίρτσας – Ὑπάλληλος ΝΠΔΔ
- Ταμίας:** Παναγιώτα Δρογκάρη – Δημόσιος Ὑπάλληλος
- Μέλη:** Ἀπόστολος Μπάρλος – Θεολόγος
Νεκτάριος Λαβούτας – Συντ/χος ΔΕΗ
Παρασκευᾶς Κουτσοβίτης – Παιδίατρος
Μαρία Φύτρου – Τεχνικός Ἐργων
Σιβιτανιδείου Σχολῆς
Θεόδωρος Πιτταράς – Ἐπίκουρος Καθηγητῆς
Μικροβιολογίας τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ ΕΚΠΑ
Ἐμμανουήλ Μουστάκας – Θεολόγος
Ἀλέξιος Πιλιᾶκος - Καθηγ. Τ.Ε.Ι.
Εξελεγκτική
Ἐπιτροπή: Χαρίκλεια Ρωζάνη – Οἰκονομολόγος

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ-ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΩΡΕΩΝ:

Ἐθνικὴ Τράπεζα: 040/296124-56
Alpha Bank: 473-002101-099272

Ο Θεός εργάζεται μυστηριωδώς!

Ο Καθεδρικός Ναός του Αγίου Νικολάου της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας πάντοτε ήταν σημείο αναφοράς στην Σεούλ. Τα τελευταία όμως χρόνια, από τότε δηλαδή, που ο Ναός χαρακτηρίστηκε ως διατηρητέο μνημείο (Seoul Future Heritage) έχει αυξηθεί η επισκεψιμότητά του και διαφημίζεται από τις αρχές της πόλης ως τουριστικός προορισμός για τους ταξιδιώτες ντόπιους και ξένους.

Επίσης φοιτητές με τους φοιτητές τους από Αρχιτεκτονικές Σχολές, αλλά και Σχολές Καλών Τεχνών επισκέπτονται τον Ναό για να μελετήσουν τον βυζαντινό ρυθμό και για να εργαστούν επί τόπου στη ζωγραφική.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι υπεύθυνοι του μεγαλύτερου τηλεοπτικού σταθμού της Κορέας KBS, αποφάσισαν πρώτον να χρησιμοποιήσουν τον προαύλιο χώρο του Ναού για τα γυρίσματα ενός τηλεοπτικού σήριαλ με πολύ δημοφιλείς ηθοποιούς και δεύτερον να παρουσιάσουν τον Ναό του Αγίου Νικολάου σε εκπομπή που ασχολείται με τα αξιοθέατα της Σεούλ, την οποία παρουσιάζει ένας πολύ γνωστός ηθοποιός.

Ας είναι ευλογημένο το άγιο Όνομα του Θεού, που ξέρει να παρουσιάζει πολλούς και παράξενους τρόπους για την διάδοση της μαρτυρίας της Ορθόδοξης Εκκλησίας Του στην Κορέα.